

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 001-03177

Den 2. februar 2011

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 7. januar 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 322 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Hønge (SF).

Spørgsmål nr. 322 (alm. del)

Som opfølgning på ministerens besvarelse af spørgsmål 235, 236 og 238, bedes ministeren svare på følgende:

Når nu det kan konstateres, at den nuværende ordning kun har været brugt i meget begrænset omfang, mener ministeren så, at ordningen har levet op til sit formål?

Svar

Formålet med Rentolin støtteordningen var at give familier mulighed for at renovere huse, som på grund af rentolinbehandlede bygningsdele, gav anledning til væsentlige sundhedsmæssige problemer eller til, at familierne midlertidigt var fraflyttet.

Allerede under forberedelsen af garanti- og tilskudsordningen var der stor usikkerhed om antallet af personer, der ville gøre brug af ordningen. Der var anlagt 200 sager ved domstolene, og Rentolinforeningen havde kendskab til 8 familier, der midlertidigt var fraflyttet deres hus på grund af Rentolingenere. Foreningen skønnede, at yderligere 50 familier var i samme situation, men hverken den eller de involverede advokater havde systematiserede oplysninger om situationen for de pågældende personer. Det lille antal ansøgninger kan derfor også skyldes, at mange ramte familier allerede havde fjernet de behandlede bygningsdele, som var påført Rentolin inden 1998, hvor salg af produktet til indendørs anvendelse blev forbudt.

En væsentlig årsag til etableringen af ordningen var oplysninger fra Rentolinforeningen om, at en række rentolinramte ikke havde kunnet få lån til at renovere deres hus. Den manglende søgning kan således også hænge sammen med, at det faktisk havde været muligt at optage almindelige lån, at renteniveauet generelt har været lavt så rentetilskuddet var af mindre betydning, og at renoveringen skulle foretages af momsregistrerede virksomheder.

Garanti- og tilskudsordningen var sammen med etableringen af Videnscenter for Duft- og Kemikalieoverfølsomhed udtryk for en anerkendelse af de problemer, som mange personer havde oplevet efter at være udsat for Rentolin. Videncenteret giver individuel rådgivning til personer med duft- og kemikalieoverfølsomhed. Garanti – og tilskudsordningen var imidlertid alene tænkt som et sikkerhedsnet for at give de udsatte familier mulighed for at få renoveret retolinbehandlede huse. Et sikkerhedsnet, som der under hensyn til de opstillede krav for at opnå en garanti, åbenbart ikke var brug for.

Samlet set vurderer jeg, at indsatsen over for de rentolinramte har levet op til sit formål.

Karen Ellemann

/

Michel Schilling